

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบลักษณะของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสนประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือกกับประเภทโควตาของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภูมิหลังทางครอบครัว อัตราการมารายงานตัว อัตราการออกกลางคัน การปรับตัว ทัศนคติต่อการเรียนการสอน การเข้าร่วมกิจกรรม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประชากรที่ศึกษาคือ นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ รุ่นปีการศึกษา 2523-2526

การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการมารายงานตัว การออกกลางคัน และเกรดเฉลี่ยสะสม ได้จากแผนกทะเบียนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน และสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับ ภูมิหลังทางครอบครัว การปรับตัว ทัศนคติต่อการเรียนการสอน และการเข้าร่วมกิจกรรม ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามการปรับตัวเท่ากับ 0.873 ส่วนค่าความเที่ยงค่าทัศนคติต่อการเรียนการสอนเท่ากับ 0.879 การสุ่มตัวอย่างประชากรใช้การสุ่มแบบแยกประเภท (Stratified Random Sampling) และเทียบตามสัดส่วนของคณะและชั้นปี เพื่อหาขนาดที่พอดีของกลุ่มตัวอย่างประชากรในแต่ละคณะแต่ละชั้นปี " นูวิจัยใช้ส่งแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 600 ฉบับให้แก่กลุ่มตัวอย่าง จากจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนมานูวิจัยได้คัดเลือกบางฉบับที่ไม่สมบูรณ์ออก เหลือแบบสอบถามที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้ 533 ฉบับ จำแนกเป็นของนิสิตประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือกจำนวน 222 ฉบับ และนิสิตประเภทโควตา 311 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และคำนวณค่าร้อยละของ อาชีพ และระดับการศึกษาของบิดามารดาของนิสิต การมารายงานตัวและการออกกลางคัน การเปรียบเทียบอัตราการออกกลางคันโดยทดสอบความแตกต่างระหว่างสัดส่วนใช้สถิติทดสอบ Z-testคำนวณค่าค่ามัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการปรับตัว ทัศนคติต่อการเรียนการสอน การเข้าร่วมกิจกรรมและผลสัมฤทธิ์ทาง

การ เรียบ ในการ เปรียบ เทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการปรับตัว และผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียบนั้น ใช้สถิติทดสอบ t-test ส่วนงานที่สนใจคือ การ เรียบ การสอนและการ เข้าร่วมกิจกรรม เปรียบ เทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มโดยใช้สถิติ ทดสอบของโฮลเทลลิง (Hotelling T^2)

ข ข ขอค้นพบ

1. เกี่ยวกับภูมิหลังทางครอบครัวของนิสิต พบว่า บิดาและมารดาของนิสิตประเภทที่ ผ่านการสอบคัดเลือกส่วนใหญ่มีอาชีพประกอบการค้า ซึ่งมีจำนวนถึงร้อยละ 42.3 และ 46.8 ของกลุ่มตัวอย่างประชากรประเภทนี้ ตามลำดับ ส่วนบิดาและมารดาของนิสิต ประเภทโควตาส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 39.5 และ 36.0 ตาม ลำดับ เมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่ามีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่า อาชีพบิดา และอาชีพมารดา มีความสัมพันธ์กับประเภทที่ เข้าศึกษาของนิสิต ทางด้านระดับการ ศึกษาของบิดาและของมารดาของนิสิตทั้งสองประเภท ส่วนใหญ่จบระดับประถมศึกษา โดยบิดาและมารดาของนิสิตประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือกที่จบระดับประถมศึกษา มี จำนวนร้อยละ 42.2 และ 52.5 ตามลำดับ ส่วนบิดาและมารดาของนิสิตประเภท โควตา ที่จบระดับประถมศึกษา มีจำนวนถึงร้อยละ 59.0 และ 70.8 ตามลำดับ เมื่อ เมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าระดับการ ศึกษาของบิดาและมารดา มีความสัมพันธ์กับประเภทที่ เข้าศึกษาของนิสิต

2. อัตราการมารายงานตัวของนิสิตประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือกกับประเภทโควตา ในรุ่นปีการศึกษา 2524-2526 ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) คือ คณะศึกษาศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์รุ่นปีการศึกษา 2524 คณะศึกษาศาสตร์รุ่นปีการศึกษา 2525 คณะศึกษาศาสตร์และคณะสังคมศาสตร์รุ่นปีการศึกษา 2526 โดยนิสิตประเภท โควตามีอัตราการมารายงานตัวสูงกว่านิสิตประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือก และเมื่อ คิกรวมจากทุกคณะแล้ว พบว่า นิสิตประเภทโควตามีอัตราการมารายงานตัวสูงกว่านิสิต ประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือก ทั้ง 3 รุ่นปีการศึกษา

3. อัตราการออกกลางคันของนิสิตประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือกกับประเภทโควตาในรุ่นปีการศึกษา 2523-2525 ส่วนใหญ่แล้วไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$) ยกเว้น คณะมนุษยศาสตร์ในรุ่นปีการศึกษา 2524 และคณะวิทยาศาสตร์ในรุ่นปีการศึกษา 2525 ซึ่งนิสิตประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือกมีอัตราการออกกลางคันสูงกว่านิสิตประเภทโควตา ส่วนคณะศึกษาศาสตร์รุ่นปีการศึกษา 2525 นิสิตประเภทโควตามีอัตราการออกกลางคันสูงกว่านิสิตประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือก และ เมื่อพิจารณาจากทุกคณะแล้วพบว่า อัตราการออกกลางคันไม่แตกต่างกันทั้ง 3 รุ่นปีการศึกษา
4. พหุคูณการปรับตัวในสังคม พบว่า นิสิตประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือกกับนิสิตประเภทโควตามีความสามารถในการปรับตัวในสังคมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$) ทั้ง 4 ชั้นปี
5. ความทัศนคติต่อการเรียนการสอน พบว่านิสิตประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือกกับนิสิตประเภทโควตาในชั้นปีที่ 1 มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ส่วนในชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 พบว่าทัศนคติต่อการเรียนการสอนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$)
6. ความเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต พบว่า นิสิตทั้งสองประเภทมีความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$) ทุกชั้นปี
7. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตทั้งสองประเภทที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) คือ คณะวิทยาศาสตร์ชั้นปีที่ 2 คณะศึกษาศาสตร์และคณะวิทยาศาสตร์ชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์และคณะสังคมศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 ซึ่งในทุกชั้นปีที่แตกต่างกันนี้พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตประเภทโควตาส่งกว่านิสิตประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือก

อภิปรายผล

1. จากการวิจัยพบว่า อาชีพบิดาและอาชีพมารดาของนิสิตประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือกส่วนใหญ่มีอาชีพประกอบการค้า ซึ่งอาจจะเป็น เพราะว่ามีนักเรียนที่บิดามารดามีอาชีพประกอบการค้านั้นได้รับประสบการณ์เกื้อหนุนต่อการเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม ทำให้สามารถสอบคัดเลือก เข้ามหาวิทยาลัยได้เป็นจำนวนมาก ส่วนอาชีพบิดาและอาชีพมารดาของนิสิตประเภทโควตาส่วนใหญ่คืออาชีพเกษตรกร ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากประชาชนในแถบภาคตะวันออกเฉียงเหนือประกอบอาชีพเกษตรกรรม
เมื่อพิจารณาระดับการศึกษาของบิดาและมารดาของนิสิตทั้งสองประเภทส่วนใหญ่แล้วจบการศึกษาระดับประถมศึกษา ทั้งนี้อาจจะเป็น เพราะว่าเป็น ประชาชนของประเทศไทยส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ดังผลสำรวจวิจัยของ สุกฤษดิ์ ภาณุวงศ์ (2526) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์หลังการศึกษา สำเร็จการศึกษาของประชากรไทยในปี สหประชาชาติ 1980 พบว่าระดับการศึกษาโดยเฉลี่ยของประชากรไทยทั่วราชอาณาจักรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ในปีสหประชาชาติ 1980 เมื่อพิจารณาจากค่ามัธยฐาน ชั้นการศึกษาที่เรียนสำเร็จของประชากรมีค่าเท่ากับสำเร็จการศึกษาปีที่ 3.98
2. จากการวิจัยพบว่าอัตราการมารายงานตัวของนิสิตทั้งสองประเภท รุ่นปีการศึกษา 2524-2526 ส่วนใหญ่แล้วนิสิตประเภทโควตามีอัตราการมารายงานตัวสูงกว่า ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ เสริมศักดิ์ วิศวลาภรณ์ (2526) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการกระจายความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษาค้นคว้าให้โควตา เขาเรียนในมหาวิทยาลัยศรีนครินทร-วิโรฒ สงขลา รุ่นปีการศึกษา 2522-2524 ซึ่งพบว่า นักเรียนโควตามารายงานตัวสูงกว่านักเรียนที่สอบรวมโดยทบวงมหาวิทยาลัย ในทุกคณะ
3. จากข้อค้นพบว่าอัตราการออกกลางคันของนิสิตทั้งสองประเภท เมื่อคิดรวมทุกคณะแล้วไม่แตกต่างกันทุกรุ่นปีการศึกษา ซึ่งไม่เป็นตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ว่านิสิตประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือกจะมีอัตราการออกกลางคันสูงกว่า



จากการพิจารณาลักษณะของการออกกลางคันของนิสิตทั้ง 2 ประเภท พบว่า
นิสิตประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือกจากทบวงที่ออกกลางคันนั้น ไล่ลาออกร้อยละ 46.0
ของผู้ที่ออกกลางคัน พบสภาพเนื่องจากค้างชำระค่าบำรุงการศึกษา ร้อยละ 29.33
ของผู้ที่ออกกลางคัน และถูกจำหน่ายออกเนื่องจากเกรดไม่ถึงที่กำหนด ร้อยละ 20 ของ
ผู้ที่ออกกลางคัน ส่วนนิสิตประเภทโควตาที่ออกกลางคันนั้น ลาออก ร้อยละ 43.9
ของผู้ที่ออกกลางคัน พบสภาพเนื่องจากค้างชำระค่าบำรุงการศึกษา ร้อยละ 51.2
ของผู้ที่ออกกลางคัน และถูกจำหน่ายออกเนื่องจากเกรดไม่ถึงที่กำหนด ร้อยละ 3.7
ของผู้ที่ออกกลางคัน แสดงว่านิสิตประเภทโควตาส่วนใหญ่ที่ออกกลางคันนั้นพบสภาพ
เนื่องจากค้างชำระค่าบำรุงการศึกษาและลาออก ซึ่งอาจเป็นเพราะมีความจำเป็นทาง
ครอบครัวจึงไม่สามารถศึกษาต่อได้จนจบการศึกษาและการที่คงออกเพราะ เกรดไม่ถึง
ที่กำหนดมีจำนวนน้อยมาก เมื่อเทียบกับนิสิตประเภทคัดเลือก อาจเป็นเพราะนิสิตประเภท
โควตานั้นทางมหาวิทยาลัยคัดเลือกเลือกมาจากนักเรียนที่เรียนดี
เมื่อพิจารณาถึงลักษณะการออกกลางคันของนิสิตประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือกเลือกจากทบวง
พบว่า ส่วนใหญ่ลาออก ซึ่งอาจเป็นเพราะนิสิตไปสอบคัดเลือกใหม่และสอบได้คณะใหม่
ที่มีความพอใจมากกว่าคณะที่เรียนอยู่ จึงได้ลาออก

เมื่อพิจารณาอัตราการออกกลางคันของนิสิตทั้ง 2 ประเภทในคณะต่างๆ พบว่า
อัตราการออกกลางคันของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์สูงมากทั้ง 2 ประเภท ซึ่งมีจำนวนถึง
ร้อยละ 31.40 และ 22.62 การที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะนิสิตที่เรียนคณะวิทยา
ศาสตร์นั้นต่างก็ไม่มั่นใจว่า เมื่อจบไปแล้วอนาคตจะก้าวหน้าและอาจจะหางานทำได้ยาก
เมื่อมีโอกาสที่คิดว่า คือ สามารถสอบคัดเลือกได้ใหม่ได้คณะที่มั่นใจว่าดีกว่าจึงลาออก
และในการไปสอบคัดเลือกใหม่นี้นิสิตที่เรียนคณะวิทยาศาสตร์ก็จะได้เปรียบนักเรียนใน
ระดับมัธยมตอนปลาย เพราะหลักสูตรของมหาวิทยาลัยกำหนดให้ในชั้นปีที่ 1 คง เรียน
วิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ จึงทำให้โอกาสที่จะสอบได้มีมาก

เมื่อเปรียบเทียบอัตราการออกกลางคันของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน กับนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จากการศึกษาค้นคว้าในรูปปีการศึกษา 2523-2525 ของ นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน ประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือกจากทบวง มีอัตราการออกกลางคัน ร้อยละ 14.83 และประเภทโควตามีอัตราการออกกลางคัน ร้อยละ 17.36 ในขณะที่นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รูปปีการศึกษา 2521-2524 มีอัตราการออกกลางคันร้อยละ 6.6, 7.85, 8.64 และ 8.12 ตามลำดับ โดยเฉลี่ย ทั้ง 4 รูปปีการศึกษา อัตราการออกกลางคันคิดเป็นร้อยละ 7.03 (อรนุช ปุฒยงก : 2526) การที่นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน มีอัตราการออกกลางคัน สูงกว่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมาก อาจจะเป็นเพราะขณะที่เปิดทำการสอนของมหา- วิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน ส่วนใหญ่ยังไม่เป็นที่นิยมและนิสิตมีภูมิลำเนา ครอบครัวย่างแตกต่างกัน

4. จากการวิจัยพบว่า ความสามารถในการปรับตัวในสังคมของนิสิตไม่แตกต่างกันทุก ชั้นปี ซึ่งนิสิตทั้ง 2 ประเภทต่างก็ สามารถปรับตัว เข้ากับสภาพแวดล้อมของสังคมได้ดี พอสมควร ซึ่งอาจเป็นเพราะนโยบายของมหาวิทยาลัยที่ให้นิสิตอยู่หอพักของมหาวิทยาลัย การที่นิสิตมาจากที่ต่างๆทั่วประเทศและมาใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันในมหาวิทยาลัย มีกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นสิ่ง เชื่อมความสัมพันธ์ ก่อให้เกิดความสามัคคี และความเข้าใจซึ่งกันและกัน แม้นิสิตจะมาจากท้องที่ห่างไกลก็สามารถปรับตัวได้ดีพอๆกับนิสิตในภูมิภาคตะวันออก
- เมื่อพิจารณาสังแวดล้อมต่างๆที่ก่อให้เกิดปัญหาทางด้านการปรับตัวของนิ- สิตมีน้อยมาก ไม่ว่าจะเป็นด้านการอยู่หอพัก การรวมกิจกรรม การเรียนและการเดินทาง เมื่อเปรียบเทียบกับนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงซึ่งมีปัญหาทางด้านการปรับตัวมาก ดังเช่นผลการวิจัยของ ตรี ทองสว่าง (2522-2523) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง "ภาวะการ ปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง" พบว่า นักศึกษาที่มาจากต่างจังหวัดจะพบ ปัญหาเรื่องที่พักอาศัย ค่าเช่าหอพักแพง ค่าใช้จ่ายต่างๆสูง การเดินทางมาเรียนลำบาก บรรยากาศสิ่งแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียน และความสัมพันธ์กับอาจารย์มีน้อย สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่มีผลในการปรับตัวทั้งสิ้น

5. ในด้านทัศนคติต่อการเรียนการสอน พบว่า นิสิตในชั้นปีที่ 1 เท่านั้นที่มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนแตกต่างกัน ซึ่งอาจจะ เป็น เพราะนิสิตทั้งสองประเภทต่างก็ เพิ่ง เข้าใหม่ มีอุดมคติแตกต่างกัน ความหวังและความตั้งใจต่างกัน โดยเฉพาะทางด้านการยอมรับคุณค่าทางการศึกษา นิสิตประเภทโควตาโคตะแนนค่านี้สูงกว่านิสิตประเภทคัดเลือก แสดงว่านิสิตประเภทโควตาคอม เห็นและยอมรับในคุณค่าทางการศึกษาและวิชาต่างๆที่กำลังศึกษาอยู่ มากกว่านิสิตประเภทคัดเลือกที่ยังไม่แน่ใจว่าจะเรียนต่อจนจบการศึกษาหรือไม่ ส่วนในชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 นั้นนิสิตทั้งสองประเภทมีทัศนคติต่อการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน อาจจะเป็น เพราะนิสิตต่างก็ เริ่มปรับตัวทางการเรียนได้ เพราะนิสิตในชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 นั้นจะ เรียนวิชาชีพตามคณะที่เรียน ซึ่งในชั้นปีที่ 1 ยังไม่ได้อ่าน อาจจะมีส่วนให้นิสิตเริ่มมีความสำคัญและคุณค่าทางการศึกษาและต่างก็มีทัศนคติที่ใกล้เคียงกัน

6. การเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตทั้งสองประเภทไม่แตกต่างกันทุกชั้นปี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ในการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตนั้นยอมรับขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายๆ ด้าน เช่น ทัศนคติต่อกิจกรรม ความต้องการ และ สภาพแวดล้อมต่างๆ นิสิตที่เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางส่วน แม้จะผ่านการคัดเลือกด้วยวิธีต่างกัน มีภูมิหลังต่างกัน แต่เมื่อเข้ามาอยู่รวมในสิ่งแวดล้อมเดียวกัน ก็อาจจะมีส่วนที่ทำให้ความสนใจและการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาจากคะแนนการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตทั้งสองประเภททุกชั้นปี พบว่าค่อนข้างต่ำ แสดงว่านิสิตส่วนใหญ่ยังไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมเท่าที่ควร ซึ่งอาจจะ เป็น เพราะมีกิจกรรมอื่นที่ดึงดูดความสนใจของนิสิตมากกว่า เช่น กิจกรรมรื่นเริงและสันทนาการต่างๆ

7. ทางด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ส่วนใหญ่แล้วผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน มีเพียงบางคณะบางชั้นปี เท่านั้นที่นิสิตประเภทโควตาคอตะแนนค่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า ซึ่งไม่ เป็นตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจจะเป็น เพราะนักเรียนที่เรียน เก่งจริงๆ ไม่สนใจสิทธิพิเศษนี้ เนื่องจากไม่มีคณะที่รองรับ จึงไปสอบคัดเลือกจากทบวงเพื่อจะได้เรียนในคณะที่ตนนิยมสูง ทำให้นิสิตประเภทโควตาคอตะแนนค่าส่วนใหญ่มิมีความสามารถปานกลางและอาจ เนื่องมาจากมาตรฐานการศึกษาของแต่ละโรงเรียนแตกต่างกัน นักเรียนที่เรียนเก่งในบางโรงเรียนก็อาจจะมีความสามารถปานกลาง เมื่อเทียบกับนักเรียนที่เรียนที่มาตรฐานทางการศึกษาคือว่า

ขอเสนอแนะ

1. เนื่องจากการออกกลางคันของนิสิตก่อให้เกิดความสูญเสียเปล่าทางการศึกษาอย่างมาก และจากขอคนพบ นิสิตประเภทโควตามีอัตราการออกกลางคันสูงใกล้เคียงกับนิสิตประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากฐานะทางเศรษฐกิจทางครอบครัวไม่ดี ทำให้ไม่สามารถเรียนต่อจนจบการศึกษาได้ทั้งๆที่มีความสามารถที่จะเรียนได้ การที่มหาวิทยาลัยได้ให้โอกาสแก่นักเรียนในท้องถิ่นชนบทได้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยแล้ว ควรจะสนับสนุนต่อเนื่อง เช่น ให้ความช่วยเหลือในด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาแก่นิสิตที่มีความจำเป็นจริงๆ ซึ่งอาจจะช่วยเหลือในลักษณะของการให้ทุนการศึกษา หรือจัดหาให้ทำเพื่อพ่อดี
2. ควรจะศึกษาสาเหตุที่แท้จริงของการออกกลางคันของนิสิตทั้งสองประเภทและศึกษาว่านิสิตที่ออกกลางคันทันส่วนใหญ่ออกไปแล้วไปทำงานหรือเรียนต่อที่ใด
3. เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบาย เน้นทางด้านการพัฒนาชนบท และจากนโยบายของมหาวิทยาลัยในการให้โควตาแก่นักเรียนในท้องถิ่นชนบทนั้นนับว่าสอดคล้องกับนโยบายของรัฐ ซึ่งทางมหาวิทยาลัยควรจะศึกษาและติดตามผลต่อไปอีกว่านิสิตที่จบออกไปแล้ว โดยเฉพาะกลุ่มโควตานั้นได้ออกไปทำงานพัฒนาท้องถิ่นของตนหรือไม่
4. ควรจะศึกษาตัวแปรอื่นๆ เช่น ทัศนคติต่อวิชาชีพ ค่านิยมต่อมหาวิทยาลัย และควรจะศึกษาในมหาวิทยาลัยภูมิภาคอื่นๆในห่านอง เดียวกันนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย